

Curierul Misionar

Anul XXIV

Octombrie 1946

No. 10

Ziua colportajului

19 Octombrie 1946

Program

Cântare de deschidere Nr. 165

Rugăciune

Cor

Lectură: O lucrare rapidă

Lectură: Am făcut tot ce eram datori să facem?

Poezie: Lucrători de primul rang

Lectură: Evanghelia la orice făptură

Lectură: Semănați pretutindeni

Cântare de închidere Nr. 162

Rugăciune

Notă către diriginți: — „Lucrarea de colportaj nu mai trebuie mult timp neglijată. Adesea ni s'a arătat că ar trebui să se intervină mai mult pentru colportaj. Cărțile vândute de colportorii noștri vor deschide multor inimi prețioasele și neapreciabilele comori ale lui Hristos". — Colportorul ca Evangelist, p. 40.

Niciodată nu a fost un timp mai potrivit și lumea mai pregătită pentru a primi solia scrisă ca acum. Rapoartele arată lucrul acesta. Socotim că aceasta este cea mai importantă lucrare din câte există pe lume în acest timp.

Rugăm deci pe frații predicatori și slujbași ai comunităților, să intervină de data aceasta mai mult în favoarea colportajului prin o deosebită atenție daată programului zilei de colportaj.

Inscrierile ce se vor face pentru colportaj se vor comunica imediat Dirigintelui de colportori la Conferință.

Ziua colportajului prezintă singura ocazie din cursul anului pentru a face o colectă și a aduce un dar cât mai bogat pentru această sfântă lucrare, și se va trimite la Conferință sub mențiunea, „Pentru lucrarea de colportaj”.

N. Gheorghiuță

O lucrare rapidă

1. Care este unul din semnele cele mai isbitoare cu privire la apropierea sfârșitului? Dan. 12, 4.

„Atunci mulți o vor ceti și cunoștința va crește”. Cuvintele profetului se împlinesc sub ochii noștri și în auzul urechilor noastre. Niciodată oamenii nu au făcut atâtea cercetări și nu au adus la lumină și pus în folosință atâtea invenții ca acum. Totul este cercetat și cunoștința crește uimitor de repede în ceea ce privește mijloacele de locomoțiune și confort.

La fel și în ce privește predicarea Evangheliei, care niciodată nu a avut o răspândi-

re așa de mare, în atâtea limbi și dialecte ca acum. În întregime sau părți din ea, Sfânta Scriptură este tipărită în peste 900 limbi și dialecte vorbite. Nicio carte din lume nu a cunoscut o răspândire într'un număr atât de mare și nu a influențat viața oamenilor și civilizația atâtor țări ca Sfânta Scriptură. Acesta este semnul că trăim în timpul sfârșitului, despre care Dumnezeu a vorbit prin profetul Daniel.

2. Ce lucrare a prevăzut Domnul Hristos ca semn al sfârșitului? Mat. 24, 14.

În acest verset ne este arătat însuși scopul casei de editură și al lucrării de colportaj. În

O grupă de „evangheliști voluntari” din R.-Sărat, plini de entuziasm

fața noastră stă o mare lucrare. Milioane de oameni nu cunosc această solie. Ei trebuie să facă cunoștință cu solia noastră prin lucrarea de predicare a Evangheliei prin viu grai sau prin scris.

3. Ce mijloace vrea Domnul să folosească pentru a face repede lucrarea? Ezech. 1, 1—4!

Cuvântul tipărit trebuie să facă aci o mare lucrare. În cartea „Mărturii pentru colportori” cetim: „În afară de predicarea prin viu grai, Domnul mai are și alte mijloace. El Se folosește de puterea presei, publicare de cărți și reviste cari conțin soliile Adevărului etern. Acestea sunt îndeosebi importante pentru răspândirea Evangheliei. Snopul de foc care răspândește lumina strălucitoare, reprezintă lumina care se revarsă în lume de pe paginile marelui număr de cărți și broșuri cari sunt răspândite prin lucrarea de colportaj. Vântul năprasnic arată iuțeala cu care solia trebuie dusă oamenilor în scurtul timp ce ne-a mai rămas de a lucra pentru mântuirea lor.

4. Care este rezultatul paginilor tipărite?

„Este adevărat că mulți din cei cari cumpără cărțile noastre le pun în bibliotecă sau pe masa din camera de primire fără a se mai uita la ele. Cu toate acestea Dumnezeu poartă de grijă pentru Adevărul Său și timpul va veni când aceste cărți nebăgate în seamă pentru un moment vor fi căutate și cetite. Poate că în acea casă se ivesc cazuri de boală sau vreo nenorocire și Dumnezeu prin Adevărul cuprins în aceste cărți timite pacea, speranța și odihna în inimile întristate. Prin aceste cărți li se descoperă iubirea lui Dumnezeu”.

Un funcționar, șef de birou al unei mari instituții, care veșnic era ocupat și se scuza că nu are timp să citească nici ziarul, nu voia

să cumpere niciodată cărți dela colportori. Iată-l într-o zi suferind, trimis la o stațiune de pe malul mării. Aci l-au găsit colportorii noștri. Era trist și abătut din cauza bolii. Colportorii i-au vorbit despre Marele Medic care poate să vindece și corpul și sufletul. Au cetit împreună mai multe făgăduințe din Cuvântul Domnului. Fața acestui om s'a înseminat. Avea acum timp și ar fi dorit să audă mai mult din Cuvântul Domnului. Frații colportori i-au oferit cărțile noaste cele mari. Deși avea un buget limitat, două treimi l-a dat pe cărți. A cumpărat Sfânta Scriptură, Hristos, Lumina lumii, și alte cărți mai mici. Colportorii noștri l-au vizitat de mai multe ori. De fiecare dată îl găseau cetind cărțile pe cari le prețuia ca pe o comoară.

Un colportor a fost categoric refuzat într-o casă. Înainte de plecare el ceru voie să cânte o cântare. I s'a permis lucrul acesta și în timp ce el cânta toți ai casei au început să plângă. După ce a cântat a fost reținut la masă, și i s'a cumpărat multe cărți. Timp de trei zile cât a colportat satul acela a fost găzduit în această familie. Nu după mult timp acea familie a venit la credință.

Pe când colportam, într-una din zile, am găsit un tânăr și o tânără veniți în vizită într-o familie. Văzând cărțile, dâșii au spus: acestea sunt cărți adventiste. Mama noastră ia parte la conferințele adventiste. M'au invitat ca să vin în acea zi să vorbesc cu mama dâșilor. Timp de două ore am vorbit cu mama și cu cei doi tineri despre fericita nădejde la care Domnul ne chiamă. Tânărul este un profesor la universitate iar tânăra la o școală secundară. I-am întrebat cum au cunoscut de prima dată lucrarea noastră. Mama mi-a spus că un colportor le-a vândut cândva niște cărți și dela dâșul a cunoscut solia noastră pentru prima oară.

5. Prin cine vrea Domnul să facă această lucrare? Amos 3, 7, 8.

Ceea ce pentru Daniel era o taină rezervată pentru timpul sfârșitului, acum Domnul Dumnezeu descoperă servilor săi credincioși prin Spiritul Sfânt și prin Cuvântul Său.

Prin glasul marilor evenimente cari se succed cu mare iuțeală Domnul vorbește lumii întregi. La întrebarea „când Domnul vorbește, cine nu va proroci?”, este vorba despre cărțile noastre cu explicarea profețiilor cari trebuie să ajungă în mâinile oamenilor spre a le atrage atenția asupra evenimentelor și în-

semnătății lor. În cartea „La Isvoarele vieții” cetim la pag. 27: „Ingerii ar fi bucuroși să facă ei lucrarea care așteaptă pe tinerii și tinerele veacului al douăzecilea. Dar Dumnezeu a însărcinat pe creștini ca ei să fie concurenți cu El în marea lucrare de salvare a unei lumi pierdute. Ingerii stau gata să ajute fiecărui misionar. Căci îngerii sunt „spirite slujitoare trimise în serviciul celor ce vor să moștenească mântuirea”. Deci tinerilor creștini le revine această mare favoare. Ce răs-

puns veți da tineri creștini ai acestei Comunități la întrebarea: Când Domnul Dumnezeu vorbește, cine nu va colporta?” Așteptați o vorbire mai tare decât aceasta? Ea va avea loc, căci Domnul va mai sguđui încă odată nu numai pământul ci și cerul. Atunci însă va fi prea târziu. Astăzi însă când auziți invitația: „Pe cine să trimit și cine vrea să fie solul nostru”? răspundeți ca și Isaia: „Iată-mă, trimite-mă”.

N. Gheorghită

Am făcut ce eram datori să facem ?

„Tot așa și voi, după ce veți face tot ce vi s'a poruncit, să ziceți: suntem niște robi netrebnici; am făcut ce eram datori să facem”. Luca 17, 10.

Una din poruncile Mântuitorului este: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură”. Spiritul Profetic arată că lumea trebuie să primească lumina adevărului prin lucrarea de evanghelizare a Cuvântului din cărțile și scrierile noastre periodice... Deci prin întrebuintarea înțeleaptă a scrierilor periodice și cărților, să predicăm Cuvântul cu energie hotărâtă”. — „Timpul și Lucrarea”, p. 34.

Poporul lui Dumnezeu trebuie să fie un popor misionar ducând lumii lumina ce El ne-a dat-o din Sfintele Scripturi și avertizând-o că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape.

Aceeași râvnă ce era în prima Biserică după revărsarea Duhului Sfânt am putea spune că se repetă și în zilele noastre când mulțime mare de tineri și tinere, conduși de un singur gând, înfruntă greutățile, ducând vestea cea bună a revenirii Domnului nostru Isus Hristos, făcând frumoase experiențe cu sufletele cu cari lucrează.

Astfel, o soră a vândut cartea „Cugetări” într-o familie care și-a exprimat bucuria în următoarele cuvinte: „Domnișoară, ce bine ați făcut că mi-ați adus această carte. Eu voiu aduna copiii mei în jurul acestei cărți de unde cred că vom primi bogate învățături”. În altă casă o soră colportoare a vândut cartea „Sfârșitul lumii”. După ce persoana, a cumpărat cartea, a întrebat pe sora în cuvinte mișcătoare. „Când mai veniți pe la noi? Căci dacă vine sfârșitul lumii noi nu suntem pregătiți”.

Un tânăr care venise de curând acasă mi-a cumpărat mai multe cărți cu mica și prima lui

leafă pe care o primise. La plecare mi-a zis: „Am să citesc aceste cărți, pentru că poate mă voi întoarce și eu la Dumnezeu”. Într'un orașel în care mai înainte nu se putea pătrunde cu solia lui Dumnezeu pentru aceste zile, acum, cu ajutorul Domnului s'a făcut o frumoasă lucrare. Cărțile: Hristos, Lumina lumii și Apocalipsul au fost primite cu mare interes.

„Iși vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Il vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâiu născut”. Aceste cuvinte le-am înțeles mai bine într'o căsuță unde prezentam una din cărțile noastre. În casă erau două femei. Una s'a dus să aducă banii, iar cealaltă a început să plângă cu bocet. Am întrebat-o de ce plânge, dar

Corpul precicatorilor din Conferința Transilvania de Sud

nu mi-a putut răspunde nimic. Intre timp a venit cealaltă cu banii și am întrebat-o de ce plânge tovarășa ei? Răspunsul a fost: cum să nu plângă când a auzit că vine sfârșitul lumii. Atunci femeia care plângea a zis: „Plâng pentru păcatele mele; plâng vieța ticăloasă pe care am trăit-o fără Dumnezeu în lumea aceasta”. Mișcat de aceste cuvinte, împreună cu sora care mergea cu mine, am plecat lăudând pe Dumnezeu Care poată să câștige inimile oamenilor prin jertfa Fiului Său iubit.

Iubiți frați și surori, multe ar fi experiențele ce s'ar putea spune, dar Dumnezeu vrea ca fiecare să facem asemenea experiențe frumoase în lucrarea de evanghelizare cu cărți.

„Avem avertismente de dat acum pe care le putem da; avem o lucrare de făcut pe care o mai putem face; dar încurând orice lucrare va fi mult mai dificilă decât ne-am putea imagina”. — „Timpul și Lucrarea”, p. 10.

Fl. Alexandrescu

Evanghelia la orice făptură prin colportaj

După ce Hristos își terminase lucrarea pe pământ și era să Se înalțe la cer, zise ucenicilor Săi: „Duceți-vă în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură”. Iar ei au plecat și au predicat pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea cuvântul prin semnele care-i însoțeau. Marcu 16, 15, 20.

Evanghelia a fost vestită în toată lumea pe timpul apostolilor. Fapte 5, 28; 17, 6 ult. p.

Pavel și tovarășii săi au plecat în lumea păgână și au predicat Evanghelia lui Isus în toată Asia Mică, Macedonia, Grecia, Iliria, ducându-o chiar până la Roma. El însuși a scris romanilor, că prin el, Hristos a adus Neamurile la ascultare, fie prin cuvântul său, fie prin faptele sale, „fie prin puterea semnelor și a minunilor, fie prin puterea Duhului Sfânt. Așa că, dela Ierusalim și țările de primpjur, până la Iliria, am răspândit cu prisosință Evanghelia lui Hristos”. „Glasul lor a răsunat pe tot pământul și cuvintele lor au ajuns până la marginile lumii”. Rom. 15, 18 și

19; 10, 18. Înainte de căderea Ierusalimului, Apostolul Pavel scriind colosenilor prin Duhul Sfânt, a declarat că Evanghelia se predica „oricărei făpturi de sub cer”. Col. 1, 23.

Milioane de păgâni au găsit în Hristos mântuirea, astfel încât ni se spune că prin activitatea primilor ucenici au fost aduse cinci milioane de suflete în sânul Bisericii creștine și Comunități noi se înființau una după alta, în timpul cel scurt al unei generații.

Tot astfel și acum, înainte de venirea Fiului Omului, Evanghelia veșnică se va predică în toată lumea, „oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi, și oricărei norod”. Apoc. 14, 6.

Ingerul cu această Evanghelie veșnică preînchipue pe solii, cari au să vestească această Evanghelie. Sborul său închipue mijloacele cele rapide prin cari va fi dusă solia Evangheliei la toate popoarele. Unul din aceste mijloace este colportajul.

Serva Domnului spune că „lumea trebuie să primească lumina adevărului prin lucrarea de evanghelizare a Cuvântului cuprins în cărțile și revistele noastre”. — Mărturii, Vol. 9, p. 91.

„Acestea sunt în deosebi importante pentru răspândirea Evangheliei. Mulți din cei ce doresc pâinea vieții nu au prilejul să audă Cuvântul lui Dumnezeu din gura predicatorilor însărcinați cu vestirea Evangheliei. Din cauza aceasta este necesar, ca scrierile noastre religioase să fie răspândite în toată lumea. Paginile cari ies de sub tipar, legate sub forma de tractate și broșuri, trebuie să ajungă în toate părțile pământului. În modul acesta solia Evangheliei va ajunge și acolo unde un predicator viu nu poate merge”. — „Colportorul ca Evanghelist”, pag. 3.

Un grup de evangheliști cu cărți din Conferința Muntenia, având deviza: „Evanghelia la orice făptură”

Colportorii din Conferința Munteniei, încă delă redarea libertății religioase au plecat pe întregul teritoriu cu deviza: „Evanghelia Impărăției, precum este ea prezisă în întreita solie de avertizare din Apoc. 14, în toate satele și casele, ca mărturie pentru ultima generație”.

Ei au străbătut cele șapte județe aproape în întregime sat cu sat și casă cu casă, găsind oameni cari altfel n'ar fi putut niciodată să audă vestea cea bună a Evangheliei.

Mergând în peste 2000 de sate, ei au răspândit scrierile noastre prin toate locurile pe unde au trecut.

Doi dintre colportorii noștri din ținuturile

muntoase Argeș și Muscel, se servesc de o motocicletă în lucrarea lor și vizitează astfel cu mare ușurință locuri cari mai înainte erau foarte greu de străbătut cu piciorul.

Colportorii noștri însuflețiți de un zel extraordinar de mare, au răspândit cu prisosință și repeziciune neînchipuită cărțile noastre, așa că astăzi cele șapte județe sunt adânc însă-mânțate cu sămânța Evangheliei Impărăției lui Hristos.

Domnul vrea ca această lucrare de colportaj să fie îndeplinită de întreaga Biserică în timpul de față, pentru că numai în felul acesta va ajunge Evanghelia la orice făptură.

Gh. Dodu

SEMANAȚI PRETUTINDENI

„Faceți ca literatura noastră să vestească solia ca o mărturie în toată lumea”. — Mărturii, Vol. IX, p. 61.

Lucrarea cu cărți prezintă cele mai deosebite ocazii pentru toți credincioșii bisericii noastre, spre a duce solia scrisă în casele oamenilor.

O povară îmi apăsa inima pentru evanghelizarea satelor de pe albia râului care străbate întreg județul. Pentru înfăptuirea acestui gând am echipat trei tineri evangheliști cu cărți, și am pornit la drum. Dela punctul de plecare, râul urcă spre izvor peste 70 km, cale ce trebuie făcută pe jos. Povârnișuri și stânci, poteci anevoioase, ne apar în drum, dar tinerii nu dau înapoi, când cei mai în vârstă sunt alături de dânșii.

E o zi de sfârșit de Iulie. Dogoare de foc străbate valea amenințând cu arșița toată verdeața o simt plantele ofilite și pomii; o simt și oamenii..... Casele sunt înșiruite de-a-lungul apei, care curge șerpuiind printre pietre la vale. Răcoarea ce ne-o aduce ne inspiră nădejde și avânt, spre a duce satelor din susul apei solia că Domnul Hristos vine a doua oară.

În primul sat în care intrăm, tinerii prezintă cărțile, cari sunt admirate și primite cu multă voie bună. Casă cu casă este vizitată. După patru ore de lucru și drum, ajungem la o căsuță joasă pe malul apei, ce părea a străjui la răscruce de drum. Un moș albit ca neaua, îmbrăcat cu o cămașă lungă, încins sumar cu o curea la mijloc, cu capul și picioarele goale, măsura un butuc.

— Bună ziua moșule! zise careva dintre noi. Moșul tresări surprins.

— Bine ați venit domnișorilor... Să mergem înăuntru.

Intrăm în căsuța joasă, care adăpostea și o piatră de moară ce se învârtea în ritmul căderii de apă, transformând o baniță de grâu în făină.

— Așezați-vă! spuse moșul, trecându-și degetele prin praful de făină, să simțiți dacă curge bine.

— De unde veniți și încotro mergeți și ce aveți să ne spuneți?

Dar fără să aștepte răspunsul nostru, începu să spună:

— La noi pe aici, lumea e rea, nu găsești doi oameni să se înțeleagă în sat. E nevoie de o mână tare care să-i împace pe oameni și să-i facă să se iubească. Sunt învrăjbiți, nu ascultă, orice le vei spune... Ați venit până aici să vă informați de starea oamenilor? Ce aveți la geantă? încheie bătrânul sfătos.

Incerc să răspund: „Avem sămânță de iubire pentru oamenii învrăjbiți”. Fața moșului se luminează și zâmbi fericit și satisfăcut.

— Iată sunt singurele, și nu știu cum le-am putea împărți, zisei eu scoțând câteva exemplare din frumoasele noastre cărți.

— Lasă-le la mine, să stau eu de vorbă cu ele și voi povesti eu oamenilor din cuprinsul lor când vor veni la moară.

Moșul, plăti cărțile privind la ele pe toate părțile, ca la o comoară, apoi continuă:

— Puțini ca dvs au ajuns până aici, ba aș putea spune că niciunul. . . . .

Oamenii vin pe rând la moară, toarnă în coș, roata se învârteste sub puterea apei, femeii coboară desagii de pe umeri, alții vin, macină și pleacă. Moșul întreabă mereu în auzul lor: despre secetă, despre păcat, despre pocăință, despre stările din lume, despre venirea lui Isus, și despre multe, multe... Toți ascultă istoria răscumpărării prin Isus în lumina semnelor revenirii Domnului Hristos...

S'au scurs două ore ca o clipă, soarele coboară spre apus și opt km ne despart de locul de poposire. Eu mă ridic și întreb: „Oameni buni, a fost frumoasă conversația aceasta?” Un „da” puternic se aude din zece piepturi.

— La revedere moș Dumitre! O mână vânjoasă mă încleștă reținându-mi pasul.

Lucrători de primul rang

Cine merge acolo prin ploaie și raze de soare?
Prin frig și furtună și chiar prin ninsoare?
Prin câmp și prin case zorind bucuros,
Mergând cu credință în Domnul Hristos.

Pe cine-i conduce cu spirit iubitor?
Aceasta e ceata de bravi colportori.
Cine merge așa iute prin câmp și pădure
Prin sate orașe și chair prin cătune?

Cine cântă așa vesel și tare răsună,
Și-ecoul prin văile munților tună
Infruntă mânia celor muritori?
Aceasta e ceata de bravi colportori.

Cine merge așa curajoși din casă în casă,
Adevăru'n popor îl duc și-l lasă
Cine bate adesea la ușă afară
Prin răs, prin batjocuri și chiar prin ocară?

Domnu-i conduce, ei sunt iubitori,
Aceasta e ceata de bravi colportori.
Cine se luptă cu aprigi furtună,
Mulțimi greutăți, ce'n cale-i se-adun

Ce împotriva le stă prin credință
Cine se luptă și au biruință?
Cine's acești viteji luptători?
E ceata cea mică de bravi colportori.

— Vedeți să nu ne uitați; mai dați pe la noi sau trimeteți pe cineva să ne mai învețe. Aici mă găsiți, la Ghiojdeni! spuse moșul, cu o vădită încredere că nu-l vom da uitării.

Cei douăzeci de ochi privesc în zare cum mă depărtez cu ceilalți conlucrători.

Mai sus la 15 km este Piatra Bradului. Acolo izvorăște râul care în cursul său scaldă o stâncă de sare, căpătând astfel numele ce-l poartă județul Râmnicul Sărat. Cei trei tineri rămân să urce tot mai sus spre satele dela isvor....

Moș Dumitru rămâne la răscruce, pe butuc la ușa morii... Eu n'am mai putut trece pe acolo și nici n'am avut pe cine trimite. Cine vrea să meargă? Moș Dumitru așteaptă!

„Voi care credeți adevărul prezent, deșteptați-vă! Datoria voastră acum este să aduceți toate mijloacele posibile spre a ajuta ca acei cari înțeleg adevărul să-l vestească”. — Mărturii, Vol. IX, p. 62.

Râmnicul Sărat

I. Dănilă

Cine intră'n cetate prin porți de mărgărit?
Tot greul din viață e-acuma zdrobit
Cine sunt vitejii ce în sus zoresc?
Primire triumfală le dă corul ceresc.

Ce serbări sunt în ceruri, ce încoronări?
E ceata cea mică de bravi colportori.

Trad. N. Gheorghită

Colțul Editurii

Atenție tineri!

În curând apare „Amicul Tinerimii”, cu ultimele noutăți. Grăbiți și vi-l procurați!

De asemenea, v'ați procurat cartea de poezii „Antologia Creștină”? care cuprinde 54 de poezii în cele 103 pagini ale sale. Fiind necesară pentru producțiile tineretului, nu ar trebui să lipsească din biblioteca niciunui tânăr sau tânără. Comandați-o cu prima ocazie!

VAND HARMONIUM

cu 5 octave și 6 registre.

Doritorii se pot adresa: Ștefan Năilescu, București, Str. Crișan No. 9.

Către toți slujbașii Comunităților,

toți Predicatorii și credincioșii Adventiști de ziua șaptea.

Iubiți frați în Domnul,

Har și pace de la Domnul ca salutare înaintea.

Având în vedere vremurile grele prin care trecem nu numai noi ci întreaga omenire, Duhul Domnului a îndemnat Comitetul Uniunii Române A. Z. Ș., să scrie această circulară, pentru toate Comunitățile Bisericii noastre, căreia vă rugăm chiar de la început să **binevoiți a-i da toată ascultarea.**

Războiul, care a trecut și peste țara noastră a lăsat urme adânci, jale multă, suferinți nespuse, a distrus gospodăria și a făcut să curgă nesfârșite lacrimi de durere. Mii și mii de orfani și văduve își plâng pe cei iubiți ai lor pierduți. Nu s'a terminat bine această mare nenorocire care s'a abătut peste popoare și alta i-a urmat neîntârziat: SECETA. Aceasta a bântuit anul trecut mare parte a țării noastre, dar mai ales anul acesta ea a trecut ca un pârjol peste ogoarele muncite de mâini harnice. Adăugată la nenorocirile lăsate de războiu, ea a completat șirul nesfârșit de suferințe omenești.

Printre cei cari sufăr sunt și multe mii de membri ai Bisericii noastre. Mai mult de jumătate din numărul membrilor Bisericii noastre se află în fața celei mai îngrozitoare nenorociri: FOAMETEA. Bătrâni, femei și copii nevinovați, se gândesc cu groază la lunile de iarnă cari vor urma. **Și aceștia sunt frații și surorile noastre.**

În acest timp, bunul Dumnezeu a binecuvântat ogoarele multor frați de-ai noștri. Și El a făcut aceasta tocmai pentru a pune la încercare iubirea noastră față de Domnul, care a zis: „Căci am fost flămând și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete și Mi-ați dat de băut; am fost străin și Mi-ați primit; am fost gol și Mi-ați îmbrăcat; Mat. 25, 35. 36.

În vederea ajutorării familiilor fraților noștri amenințați de foamete, Comitetul Uniunii Române A. Z. Ș., întrunit în ședința sa de la 3 Sept. 1946, a hotărât să vină cu următoarele îndemnuri pe cari le face prin această circulară, către toți frații noștri binecuvân-

tați de Domnul cu alimente și mijloace în acest an:

1. Strângerea de **daruri** în natură (grâu, porumb, orez, prune uscate și orice alt aliment care se poate transporta) și strângerea de daruri în bani, cari să fie **adunate de îndată** la un loc hotărât de comitetul comunității, unde vor sta până la ridicarea lor. Se va face și **un tabel** în care se va arăta cantitățile și felul cerealelor și alimentelor adunate.

2. Primirea de copii din regiunile amenințate de foamete pentru a fi hrăniți în mod gratuit pe timpul iernii care vine. În acest scop se va întocmi în fiecare Comunitate un **tabel nominal** de familiile cari pot primi copii înfometați. Tabelul va avea următoarele rubrici: numele și pronumele primitorului, câți copii dorește să primească, vârsta copiilor și sexul lor.

3. În regiunile amenințate de foamete, Comunitățile vor întocmi **tabele nominale** de copii pe cari părinții lor sunt dispuși să-i trimită la frații noștri din regiunile mai bogate ale țării. Tabelul va cuprinde: numele și pronumele copilului, vârsta și sexul.

4. În vederea ajutorării celor ce rămân în regiunile înfometate, Comunitățile vor întocmi un **alt tabel nominal** de familiile cari au nevoie de ajutor. În acest tabel se va arăta: cât grâu, porumb, fasole, cartofi etc. are fiecare familie, câte persoane are în familie și cam de câte alimente are nevoie pe timpul lunilor de iarnă.

Toate aceste patru tabele vor fi întocmite în **primul Sabat**, de la primirea prezentei circulare, în timpul adunării de dimineață. Tabelele conștiincios întocmite vor fi trimise cu prima poștă, sau prin orice alt mijloc de transport, la sediul Conferinței respective care la rândul ei va trimite un tabel centralizat pe Conferință la Uniune.

Sumele vor fi trimise îndată la Conferința respectivă, cu specificarea: „Pentru cei înfometați”.

Se atrage încă odată atențiunea, că aceasta este acum una din cele mai importante și ur-

gente lucrări pe care 'o avem de făcut. **Fra-tele presbiter al Comunității și întregul comitet** este chemat de Domnul să stea la datorie în aceste vremuri grele. Nu uitați, iubiți frați, că Insuși Domnul a spus, că a „fost flămând și I-am dat de mâncat”. În persoana fraților noștri infomețați, avem ocazia să **hrănim pe Domnul**. Rugați pe bunul Dumnezeu, să vă deschidă larg inima ca să puteți face un cât mai mare **dar de alimente** sau bani; să puteți primi cu largă inimă copiii cari sufăr de foame în timp ce ai noștri poate nu duc lipsă de nimic; și să puteți face orice altă lucrare de ajutorare a semenului și fratelui nostru în credință. Cei infomețați așteaptă.

Încredințați că acest apel, făcut prin Comitetul Uniunii de către miile de guri infome-

tate ale celor lipsiți din Biserica Domnului, de către mamele cari își văd copiii cum se sting pe picioare fiindcă nu au ce să le dea de mâncare și de către toți acei al căror isvor de lacrimi poate că a secat de mult din aceleași motive, zicem: încredințați că el va găsi un binevoitor și creștinesc răspuns din partea tuturor celor bucuroși a ajuta, noi rugăm pe Bunul Dumnezeu să binecuvinteze sufletele darnice și tot ce acestea au, și să facă tuturor acestora parte de acea măreață înținare în Impărăția celor mântuiți, după făgăduința Sa.

Harul și binecuvântarea lui Dumnezeu să fie cu voi cu toți, Amin.

Comitetul Uniunii

Mărgăritare

Ca o zi par'că au trecut cele patru luni din Mai și până în August. Și acum la sfârșitul acestor „luni ale tineretului” mă gândesc cu plăcere la zilele frumoase petrecute în mijlocul acestor grădini cu flori, cari au fost adunările districtuale ale tineretului la cari au luat parte peste 16.000 de tineri în cele 54 de centre.

Amintirea tuturor o am strânsă ca într'un buchet de mărgăritare albe, plăcut mirositoare, gingașe și plecate.

Am strâns în aceste mărgăritare aducerea aminte a zilelor frumoase de consacrare din valea Dunării, de pe țărmul Mării Negre, de pe culmile munților frumoasei Bucovine, de pe drumul lui Traian, din țara Banilor, de pe rodnicile ogoare ale Banatului și din ținuturile pitorești ale Ardealului. Au venit în aceste locuri tineri și tinere cu suflet deschis și cu inimi calde de iubire pentru Domnul, să-și consacre viața în vederea marei chemări ce Domnul le-o adresează de a fi cu adevărat lumini ale Sale în această lume.

„In lături cu păcatul ”i-am auzit pe tineri și tinere zicând. „La foc cu orice roman sau carte rea”, se hotărâu în alt loc. „Alături de Domnul dorim să trăim”, ziceau alți tineri în consacrarea lor.

S'au luat hotărâri frumoase și plăcute cerului.

Imi sunt vii în minte tablourile cu corurile

organizate în diferite locuri. Nu s'a cruțat nicio osteneală. Nimic nu a fost prea greu, chiar și pe arșița cea mare din vara aceasta.

Gândul mi se duce recunoscător și către toți frații conducători ce au stat alături de tineri în toate aceste luni.

Și acum când privesc la buchetul meu de mărgăritare, laud pe Dumnezeu pentru acest tineret ce vine la El, și-L rog să păstreze caracterul lor în gingășia, curăția, umilința și fineța mărgăritarului, spre a fi un miros de vieață spre vieață pentru toți cei din jurul lor, un îndrumător la Isus, Prietenul tineretului.

V. Florescu

Nu neglijați mieluseii turmei!

Copiii de astăzi sunt Biserica de mâine!

Dacă le vom da hrană spirituală din destul, se vor desvolta bine și vor forma o Biserică vie și puternică gata pentru lupta ce ne stă în față.

Cumpărați-le neîntârziat Lecțiunile pentru copii și juniori! Ea costă 1000 lei pentru 3 luni.

Fiind puține, se tipăresc cu mari sacrificii!

Cugetați: ce pierdere ar fi dacă nu s'ar mai tipări!

Copii! Cereți-vă hrana spirituală: stăruți să vi se cumpere Lecțiunea!

Faceți comanda prin Cercul Misionar.

In excursie la Slănicul Moldovei

Încerc să trec în revistă cele trăite în zilele de 1—8 Iulie cu ocazia excursiei tineretului advent din Moldova:

Mă văd, plecând de acasă, împreună cu alți patru, reprezentanți ai Școlii Misionare, dintre cari unul tânăr la vârstă, ceilalți la suflet. Luăm drumul Brașov-Ciceu și a doua zi suntem în Târgu Ocna după ce încercasem emoțiile trecerii unui viaduct peste o prăpastie și cele trei tunele ce străbat munții. Emoțiile nu sunt provocate atât de ce a putut fi în stare omul să facă, cât de puterea Celui ce l-a creat pe om.

Luni seara, la ora 8, cei sosiți mai dinainte de prin comunitățile vecine: Comănești, Moinești, etc., salută pe peronul gării Salina, pe cei ce sosesc în 3 vagoane, dela Bacău. Dela gară plecăm liniștiți la cantonamente. Două săli de clasă puse la dispoziție de Inspectoratul școlar, grădina casei fr. Costel Lefter din Tg. Ocna și două, trei camere, adăpostesc pentru noapte întregul popor.

Marți dimineața, pornim cântând din curtea școlii, în număr de 261 persoane formați în două grupe de câte patru persoane în șir, fiecare având un cor ce cânta alternativ pe străzile Tg. Ocnei. Toți au banderole la mâna stângă și cântă în pas de marș, fericiți că au libertăți religioase! Direcția: Vizitarea Ocnei dela Salina. Aci momentele sunt de neuitat. O călăuză ne imbarcă într'un tramvai electric de 22 vagonete cu care intrăm în ocna de sare lungă de doi km dela gura ei și adâncă de 200 m. Cu multă rugăciune înving emoția și la lumina becului din capătul tramvaiului las să defileze înaintea ochilor sufletului meu minunile adâncului creat de Dumnezeu. După străbaterea celor 2 km de tunel coborâm în ocna propriu zisă și ne împrăștiem pe galeriile săpate în sare. Privesc de pe galerie plafonul ocnei în formă de boltă trapezoidală, apoi fundul ei în care văd pe lucrători ca pe niște pitici.

Călăuza, după ce ne dă toate explicațiile, cere imbarcarea. Noi îl rugăm să ne îngăduie să laudăm pe Dumnezeu în fundul pământului și o facem cu cântarea „Există o țară-a lui Hristos” și „Iubirea ce ne face așa de fericiți”. Fr. Popov citește din Iov lucrările mâinilor Creatorului, iar fr. Diaconescu rostește

o rugăciune impresionantă dusă de ecoul bolții imense la sufletele ce spărgeau sare în adânc.

Ne întoarcem la cantonament pentru masă, după care, cine a voit a urcat muntele Măgura, unde se află Monumentul Eroilor și două schituri. O parte din ei au rămas să doarmă la schit, întrebându-și timpul ca să lase între locatari „focul” dat de Domnul pe pământ.

Miercuri dimineața, plecarea la Slănicul Moldovei, pe jos. Seara pe platoul de lângă cantonament, cu pereți de munți păduroși și cu tavan de cer senin. A fost o frăție plină de însuflețire.

Joi dimineața străbatem Slănicul plin de vizitatori, în marșul cântecelor misionare. Urcăm la izvoarele minerale, bem cu toții apele menite pentru orice suferință și apoi mai sus în munți pe valea râului Slănic. Trecem pe lângă Cascade și tăbărîm pe „Platoul Eforiei”, unde după ce luăm masa de prânz, aranjăm programele deschiderii „Excursiei”. Cu această ocazie, fr. Popov face să defileze pe dinaintea noastră pe excursioniștii văilor Moldovei, suflete minunate, pline de farmec și comori spirituale, — din Piatra Neamț, Roman, Bacău, Vaslui, Iași, Botoșani — cari se întrec care mai de care să laude pe Dumnezeu în felul său — proză sau versuri — întărind odată mai mult adevărul că românul se naște poet și că moldoveanul este creștin curat. În programul acela s'au tratat și subiecte, cele mai multe de către foștii elevi ai școlii misionare. La încheierea programului nimeni nu e obosit pentru drumul de întoarcere la cantonamente.

Vineri se continuă urmarea programului început și pregătirea pentru Sabat. Pentru ziua Domnului ne-am înmulțit până la 300. Se văd și multe capete albite de vârstă. Toate plecările și întoarcerile la cantonament le facem în cântece de slavă la adresa Domnului. Slănicul răsună peste tot.

Sâmbătă dimineața tăbărîm pe același platou al Eforiei, unde, ca pe vremuri pe Muntele Fericirilor, lăsăm să se audă vocea Invățătorului în sufletele noastre. Avem și vizitatori. După Școala de Sabat, la ora de consacrare, fr. Diaconescu chiamă tineretul mol-

dovean să vină să se adape la izvoarele curate ale învățaturii celei adevărate. Fr. Popov înalță rugăciunea de consacrare. După masă, urmează ora Școlii Misionare formată dintr'un simpoziu cu toți foștii elevi, începând cu cei din Focșani, Dicio, Brașov, cel mai bătrân, fr. Munteanu, cea mai tânără, o elevă a Școlii de Infirmitate, d-ra Lepădatu. Interesul pentru școlile noastre este stârmit. Sora Ana Moroșan și Eugenia Popov îl culminează. Scopul venirii noastre printre excursioniști este atins. La sfârșit coborâm spre cantonamente. Când se ivea amurgul, închi-deam ziua Domnului în fața școlii primare din Slănic. Momentul era impresionant!

Duminecă dimineața se continuă programul început, după care frăția moldovenească își

arată dragostea față de fr. Zamfir printr'odiuoasă serbare de rămas bun pentru cel ce-și muta cortul din Bacău la Brăila.

În după amiaza aceleași zile autoritățile locale ne-au pus la dispoziție gratuit sala de festivități a Casinoului, unde am dat o serbare cu caracter pur religios. Prin coruri, poezii și două cuvântări, am adus laude numelui lui Dumnezeu. Cei cu cari am venit în legătură, mărturiseau sincer că ei nici nu știau că noi credem că Isus S'a născut în lumea aceasta. Le-am dovedit tot cu ajutorul Domnului, din plin — iar excursia s'a arătat a fi de folos și din punctul acesta de vedere. Domnul să fie lăudat pentru toate

Lucreția Diaconescu

Alături de Domnul

Așteptam cu nerăbdare ziua de 8 August 1946... ziua întâlnirii cu o bună parte din tineretul Conferinței Oltenia—Banat pe locurile mănoase și binecuvântate al Banatului.

Când am ajuns acolo i-am găsit pe tineri într'un parc frumos, la umbra unor stejari bătrâni și ascultând cuvântul Domnului. Privind această scenă gândul mi s'a dus cu două mii de ani în urmă. Atunci ca și acum, acum ca și atunci, tineri se adună alături de Domnul spre a sorbi cuvântul vieții.

În cele câteva zile pe cari le-am petrecut laolaltă, am avut ocazia să văd că în adevăr Dumnezeu își chiamă tineretul și el e gata să-I răspundă.

Corurile minunate din diferite părți ale Conferinței, fiecare cu nuanța și cu coloritul său, orchestra de mandoline sub ochiul ager al fr. Crișan, au avut darul a ne duce gândurile mai aproape de Domnul.

Învățăturile primite, poeziile recitate cu ocazia producției, conferințele religioase ținute în fața unui public numeros, au prilejuit ocazii de a auzi chemările duioase adresate de Dumnezeu fiecăruia.

Fie ca bunul Dumnezeu să binecuvinteze strădaniile depuse de frații dela conducerea Conferinței Oltenia în a aduce pe tineri alături de Domnul.

Fie ca El să facă așa ca această adunare a tineretului la Macea să fie o zi de continuă aducere aminte și de însuflețire pe calea credinței.

V. Florescu

CURSURILE

Scoalei Profesionale de Croit, cusut și perfecționare „DIONISIE NEAGOE” din București, B-dul Regina Maria Nr. 47, au început și continuă fără întrerupere tot anul, așa că înscrierile se pot face oricând. Se primesc fete dela 14 ani în sus și doamne de orice vârstă. Avem și internat.

FATA CREDINCIOASA etate 15 ani în sus, pentru serviciu în casă, se caută de familie adventistă.

Poate fi și din regiunile înfonetate din cauza secetei. Persoanele doritoare vor scrie condițiunile, pe adresa „Graiul Literar”, Str. Labirint 116. București IV, așteptând apoi răspunsul.

Corpul predicatorilor din Conferința Dunărea

Vești din Câmpul Buzăului

Pentru realizarea și în districtul Buzăului a frumoasei devize: „Evanghelia la orice făptură, sub călăuzirea Duhului Sfânt”, am căutat să aducem și din acest câmp o contribuție cât mai efectivă.

De aceea, în colaborare cu frații presbiteri ai Comunităților și evangheliștii laici, am organizat și ținerea mai multor adunări, special pentru public, precum și vizitarea satelor aflate în raza Comunităților.

Rezultatele au fost din cele mai îmbucurătoare. Sute de oameni au ascultat soliile de avertizare pentru aceste vremuri solemne și mulți s'au hotărât să treacă de partea adevărului, să țină poruncile lui Dumnezeu și credința Domnului Hristos și să aștepte cu bucurie arătarea în mărime pe norii cerului a Mântuitorului nostru iubit.

Evangheliștii laici în frunte cu frații Ene Dumitrescu și N. Mazilu au depus mult zel, vizitând pe oameni la casele lor, ducându-le

vestea cea bună și lămurindu-le Cuvântul lui Dumnezeu. În multe locuri unde altădată nu era niciun interes, acum au luat ființă grupe frumoase de prieteni ai adevărului, unii dintre ei punând și casele lor la dispoziție pentru ținerea adunărilor și cercetarea Cuvântului Domnului.

O atenție deosebită a fost dată și centrului Buzău și împrejurimilor, cu aceleași rezultate îmbucurătoare.

În interval de 7 luni de activitate sistematic organizată, împreună cu cei 20 colportori și 20 evangheliști laici, s'au colportat 250 sate și comune, s'a făcut lucrare de evanghelizare în 32 comune, adevărul pătrunzând temeinic în 10 localități noi.

Acesta este de fapt unul din cele mai mari eforturi evanghelistice făcute vreodată în chip metodic în câmpul Buzăului, în urma căruia s'a născut un interes deosebit care promite un seceriș bogat. **Gr. Dașoveanu**

La Poiana Țapului și Bușteni

Avem multe motive să mulțumim Domnului și să iăudăm înaltul Său Nume. Unul din motivele acestea este și acela, când putem folosi ocaziile de a duce solia Evangheliei iubirii Domnului la auzul oamenilor. O asemenea ocazie a avut tineretul din Poiana Țapului și Bușteni, cu ajutorul prețios dat de tinerii și corul din Comunitatea București-Popa Tatu, când au organizat un festival religios în Bușteni în ziua de Sâmbătă 13 Iulie 1946, după amiază.

Sabatul dela 13 Iulie 1946 a rămas și va rămâne neuitat în Poiana Țapului și în Bușteni. Sala noastră de adunare obișnuită, casa noastră de rugăciuni, adică, s'a dovedit neîncăpătoare pentru toți, adică pentru membri și pentru vizitatori; căci numai vizitatorii din București erau peste treizeci la număr. Pentru prima dată, după o existență de 14 ani, Comunitatea noastră a ascultat sunetele melodioase ale unui cor bine organizat și bine condus.

După amiază la orele 15 a început festivalul nostru în marea sală a Fabricii de Hârtie din Bușteni pusă în mod gratuit la dispoziția noastră, și toate cele prevăzute în program s'au desfășurat într'un cadru de mare solemnitate și cu multă binecuvântare dela Dumnezeu. Publicul asistent, numărând peste 300 de persoane, a urmărit cu evlavioasă atenție desfășurarea programului dela primul și până la ultimul număr din el. S'au executat cântări de cor și s'au declamat poezii cu conținut religios și moral, toate producând o profundă impresie.

Conferința religioasă ținută de către fr. Ștefan Demetrescu a mișcat inimile ascultătorilor, ca să-i determine a căuta dobândirea unei depline și temeinice cunoștințe de Dumnezeu, până să ajungem a zice și noi din inimă ca Psalmistul, că „Dumnezeu este Păstorul meu”, și „Dumnezeu este stâncă mântuirii mele”.

În tot timpul desfășurării Cuvântului dela Dumnezeu, auzitorii au ascultat cu multă atenție și cu desăvârșită liniște. Era pentru prima dată, când Biserica creștină a Adventiștilor de Ziua Șaptea aducea astfel în public solia Evangheliei aici în creierii munților Car-

pați. Multe inimi au fost trezite pentru ascultarea mai departe a adevărului cel pentru zilele acestea ale sfârșitului. Dovada despre deșteptarea interesului durabil am avut-o în faptul că a doua zi, Duminică, persoane dintre cele prezente la festival au luat parte la adunările din Casa noastră de rugăciuni.

Duminică, 14 Iulie, dimineața, tot tineretul a plecat în excursie în munți, ajungând până la peștera Ialomitei. Pretutindeni am avut ocazie să admirăm operele minunate ale bunului Dumnezeu în natură. Am avut ocazie să cunoaștem din experiență tăria stâncilor sub picioarele noastre și să înțelegem, cât de tare trebuie să fie și încrederea noastră în Dumnezeu, Care e numit în Scripturi și Care să ajungă să fie și pentru noi: „Stâncă mântuirii noastre”.

Dorim ca această bună experiență a noastră, făcută cu această ocazie, să servească pretutindeni tineretului din Comunitățile noastre ca îndemn de a folosi toate ocaziile spre a duce cu puterea și demnitatea cuvenită, solia Evangheliei la auzul tuturor.

Elisei M. Dumitrescu

Din nou la lucru

„Să zidim o casă unde să venim să ne închinăm noi și copiii noștri înaintea Domnului”, a fost gândul unanim al credincioșilor din Comunitatea Deduilești, din Jud. Râmnicul Sărat, și toți ca unul singur au pornit la

În plină activitate. Construcția casei de rugăciune din Com. Deduilești, R.-Sărat

lucru, dând peste puteri, adunând materiale și sacrificând timp.

„Lucrarea lui Dumnezeu nu se va termina până când bărbații și femeile comunităților noastre nu se vor ridica la lucru, unind râvna și eforturile lor cu ale predicatorilor și slujbașilor Comunității”. — „Slujitorii Evangheliei”, p. 311.

„Vezi acum că Domnul te-a ales ca să zidești o casă care să-I slujească de locaș sfânt”. 1 Cron. 28, 10.

I. Dănilă

Curierul Misionar

Organul Uniunii Comunităților Evanghelice A. Z. Ș. din România

Redactor responsabil: A. VACAREANU

Anul XXIV, Octombrie 1946 Nr. 10

Poezia clasei 1946

Pe ceru-albastru al Impărăției,
Un braț înveșmântat în falduri albe
S'a 'ntîns. Din bolta limpede a tăriei
Căzut-au ca ghirlande din flori dalbe

Cuvinte iubitoare și dîvine:
„Veniți copii aici, veniți la Mine!”

În noapte-adîncă a ființei noastre
Am tresărit înfiorați de vrajă.
Cu pasu 'ndurerat de pietre aspre,
Am alergat în juru-I mândră strajă!

În jurul lui Isus, care dă viață,
La El, care ne chiamă și ne 'nvață.

Isus ne-a mîngăiat obraji și frunte;
Privind adînc cu ochi-I mari și calzi,
Ne-a ridicat pe culmea unui munte,
Acolo unde înima ți-o scalzi,

În roua care cade dimineța,
În rostul vorbei sfinte, ce dă viață.

Aici am stat cu El un șir de ani,
Acești la număr nouă 'nvățăcei,
Tu, frate, fost-ai poate un Ioan,
Tu, poate, Petru; altul un Matei;
Iar eu ales am ca pe vremi Maria,
Să-mi las pe planul doi gospodăria.

El ne-a 'nvățat. Și noi am înțeles
Că suntem răi, că suntem slabi și goi,
Că singuri când luptăm, dăm în eres;
Că doar în jertfa-I de ne 'ncredem noi

Și firea pămîntească-o răstignim.
Pămîntul nou putem să-L moștenim.

Tot lângă El simțit-am cald fiorul
Iubirii mari de oameni, care scurmă
Făptura 'ntreagă și îndreaptă dorul
Spre sufletul pierdut cel mai din urmă,

Absolvenții Școlii Misionare, promoția 1946

Să-i ducem vestea bună și solia
Că vine-Isus, la uși e 'mpărăția.

Acum ne poruncește: „Înainte,
Cu ultima solie pe pămînt,
Spre neamul cel din urmă, înainte!”
Cum vom putea? „Mănați de Duhul Sfânt”.

Isus! Ce bine fost-a lângă Tine...
Dar vom pleca prin lacrimi și ruine!

Vom arde 'n noaptea lumii ca o pară;
Ne-om mistui lucrînd neobosiți.
În holda coaptă-a grăului de vară
Vom secera pe cei ce-s mîntuiți,

De mîna-i vom aduce lângă poartă,
În viață să-și preschimbe a morții soartă.

Și toți, în ziua sfînt-a revederii,
În ziua ce-i atît, atît de-aproape!
În ziua cîntului și-a 'nseninării,
Cînd s'o topi în slavă neagră noapte,

Ca un buchet de crini salvați din ger,
Ne vom lăsa răpiți de Tine 'n cer!

Aurora M. Ionescu

Absolventele Gimnaziului Industrial de Fete A. Z. Ș. din București, promoția 1946

Minutele Misionare

Sâmbătă 5 Octombrie, 1946

Dacă toți cari sunt angajați în lucrarea Domnului și-ar da seama cât de mult depinde de credincioșia și înțeleapta lor prevedere, un mult mai mare succes ar însoți eforturile lor. Prin timiditate și încetineală deseori nu dobândim aceea ce ni se cuvine de drept din partea puterilor ce ne stau la dispoziție. Dumnezeu va lucra pentru noi, atunci când suntem gata a face ce putem și ce ar trebui să facem din partea noastră". — Servicii creștine, p. 170.

Campania de Toamnă este cea mai importantă campanie misionară a denominațiunii noastre. Timp de câteva săptămâni, mii de bărbați, femei și copii vizitează vecini, prieteni, și oameni de afaceri, și le prezintă programul misionar al Adventiștilor de Ziua Șaptea.

Fiecare membru al Comunității trebuie să ia parte la această lucrare. Se poate face mult mai mult în această privință.

Sâmbătă 12 Octombrie, 1946

„El (Dumnezeu) este gata să miște inimile oamenilor din lume, chiar idolatri fiind, pentru a da din belșugul lor pentru sprijinirea lucrării Sale; și El va face aceasta de îndată ce poporul Său va înțelege ca în chip înțeleptesc să se apropie de acești oameni și să le atragă atenția asupra lucrării ce ei au privilegiul a o face. Dacă nevoile lucrării Domnului ar fi fost prezentate în adevărata lumină înaintea celor cu averi și influență, oamenii aceștia ar fi putut face mult pentru înaintarea cauzei adevărului prezent. Poporul lui Dumnezeu a pierdut multe privilegii de pe urma cărora ar fi putut profita, dacă nu ar fi ales să stea aparte de lume". — Servicii creștine, p. 167. 168.

Incurajați pe membri să înceapă această lucrare cu revista de toamnă în vecinătatea lor imediată, printre prietenii lor. Aceste legături pot însemna germenul adevărului. Bateți la toate ușile. Vorbiți fiecărui vecin și prieten, și lămuriți lucrarea pe care o face Biserica noastră în lume. Ingrijiți-vă a lăsa o revistă fiecărei persoane. Când cineva arată

un interes deosebit pentru lucrarea ce o facem noi, luați-vă timp să-i explicați natura acestei lucrări. Faceți aranjamente pentru a vizita din nou aceste persoane, împreună cu presbiterul sau predicatorul Comunității.

În anul 1946 să aveți în mod deosebit în minte ținta spirituală a acestei lucrări cu revista de toamnă.

Sâmbătă 19 Octombrie, 1946

(Subiectul acesta va fi prezentat de diriginta Tabitei).

Este noapte. În sala de așteptare a unei mari gări din Elveția, în fața mea stă o femeie cu fața îmbătrânită de timpuriu. Lângă ea se găsesc doi copii palizi și obosiți. Femeia ține cu mâna o mare plasă de piață. Ea îmi surâde și îmi șoptește: „Ați văzut vreodată pe Mântuitorul în dosul unei tejghele?" Rămân surprins. Oare femeia aceasta este nebună? Ea surâde din nou și continuă: „A trebuit să vin la oraș ca să văd lucrul acesta. Soțul meu este acasă bolnav. Aveam nevoie de un certificat în legătură cu boala lui. Eu lucrez în familie, dar în după amiaza aceasta am avut câteva ore libere și am ieșit cu copilașii mei.

„Părăsind biroul asigurărilor sociale, ajunserăm în fața unui mic magazin. Copiii se opriră și-și lipiră nasurile de vitrină. M'am oprit și eu și mă întrebam ce ar putea să atragă atenția copiilor deoarece nu era un magazin cu jucării.

„Tocmai voiam să trag pe copii dela vitrină când, deodată se deschise ușa prăvăliei și un domn veni spre noi și ne chemă înăuntru. Fără a spune nimic el îmi luă plasa de piață și puse acolo câteva bucăți de unt, o pâine, o bucată de brânză și făină. Eu îi tot spuneam că nu am bani spre a-i plăti. El îmi făcu semn să tac și continuă să-mi umple plasa.

„Eu nu am mai putut spune niciun cuvânt. Domnul acela îmi întinse plasa plină și mai dădu și câte un pachet de ciocolată fiecărui copil. Nici nu știu cum am ieșit din acest magazin.

„Oare nu era Mântuitorul în dosul tejegelei?”

Sâmbătă 26 Octombrie, 1946

„Dumnezeu cere credincioșilor Săi, cari cred în El, să încurajeze pe cei cari sunt necredincioși și disperați. Fie ca Domnul să ne ajute a ne sprijini unul pe altul și a-L descoperi printr'o credință vie”. — **Mărturii, Vol 8, p. 12.**

Experiențele făcute în timpul lucrării cu revista, de toamnă sunt totdeauna foarte interesante și inspiratoare. În timpul săptămânilor trecute, mulți membri au luat parte la lucrare, și unii vor avea experiențe frumoase. Cereți un raport cu privire la ceea ce

au săvârșit membrii în săptămâna trecută. Alegeți pe aceia cari au făcut cele mai frumoase experiențe, și înainte de minutele misionare anunțați-i să fie gata spre a le reda pe scurt. Străduiți-vă să faceți ca aceste experiențe să fie inspiratoare pentru Comunitate. Câteva experiențe trăite valorează mai mult decât o sumedenie de cărți cu planuri și teorii.

Experiențele acestea vor însufleți programul vostru misionar și vor inspira și pe alții la lucru. Vorbiți cuvinte de încurajare; rugați-vă spre a primi curaj și a-l împărtăși și altora; lucrați cu mult curaj și Dumnezeu Insuși va da curaj celor cari au nevoie de el.

Evangelheliștii laici

Semănatul și secerișul

I. Semănatul

„Cât va fi pământul nu va înceta semănatul și seceratul”. 1 Moise 8, 22; Luca 8, 5—15.

Marele semănător este Isus Hristos. Toți cei chemați de El sunt conlucrătorii Lui. El Insuși i-a chemat și a „dat fiecăruia lucrul său”. Ogoarele amintite aci sunt inimile oamenilor și poziția lor față de sămânță, care e Cuvântul lui Dumnezeu.

Numai cei din categoria a patra au primit „Cuvântul și-l țin într'o inimă bună și curată aducând roadă cu răbdare. Pe noi ne încurajează faptul că lucrarea semănătorului nu e zadarnică.

1. Incurajarea

a. „Dimineața seamănă sămânța, și până seara nu lăsa mâna să și se odihnească”. Ecl. 11, 6.

b. „Ferice de voi cari semănați pretutinden; de-a-lungul apelor”. Isa. 32, 20.

c. „Cei ce seamănă cu lacrimi, vor secera cu cântări de veselie. Cei ce umblă plângând când aruncă sămânța, se întorc cu veselie când își strâng snopii”. Ps. 126, 5. 6.

2. Greutățile

a. „Cine se uită după vânt, nu va semăna, și cine se uită după nori nu va secera”. Ecl. 11, 4.

b. „Dușmanul seamănă și el neghină”. Mat. 13, 25.

c. „... sunt mulți protivnici”. 1 Cor. 16, 9.

3. Făgăduința

a. Sămânța semănată — Cuvântul lui Dumnezeu semănat — nu va fi în zadar. Isa. 55, 10. 11.

b. La vremea potrivită vom secera dacă nu vom înceta cu semănatul. Gal. 6, 9.

c. Dacă și tu vei face aceasta, te vei mântui pe tine și pe cei ce te ascultă. 1 Tim. 4, 16.

Văzând aceste îndemnuri, iubiți frați, și dându-ni-se și nouă această ocazie să lucrăm în această campanie cu revista de toamnă, să ducem peste tot solia Evangheliei ca o sămânță care nu poate putrezi, ci va aduce cu siguranță mult rod. (1 Petru 1, 23). Să mergem cu bucurie și cu curaj.

A ne descuraja pe noi sau a descuraja pe alții, aceasta e lucrarea marelui dușman, Diavolul.

Orice piedeci să o dăm laoparte, ele sunt ca să le trecem.

Chiar dacă nu ai un succes vizibil, să știi că: unul seamănă și sădește, iar Dumnezeu face să crească. 1 Cor. 3, 6. 7; Ioan 4, 36. 37.

II. Secerișul

„Secerișul este sfârșitul lumii”. Atunci de abia va avea loc marea sărbătoare a secerișului. Atunci va apare Marele Semănător, Isus Mântuitorul nostru, ca Domn al secerișului ca să adune recolta cea frumoasă de grâu în hambarele Sale cerești. Mat. 3, 12.

Acum are loc pregătirea ariilor.

El ne-a făgăduit pentru aceasta că ne va da „ploaia târzie” în timp ce în cer se pregătesc hambarele pentru strângerea recoltei.

Acela care a dat „ploaia timpurie”, Duhul Sfânt la începutul predicării Evangheliei sau împrăstierii seminței, tot El va trimite „ploaia târzie” pentru coacerea secerișului.

Să fiți atenți la cuvintele Domnului:

„Cine seamănă puțin, puțin va secera, iar cine seamănă mult, mult va secera”. 2 Cor. 9, 6.

Seamănă ca un plugar harnic în nădejde, și așteaptă cu răbdare prețiosul rod și roagă

pe Domnul secerișului să dea ploaia timpurie și târzie. Iacob 5, 7.

Atunci vei purta cu veselie snopii secerișului bogat și vei lua parte la marea sărbătoare a secerișului și a culesului roadelor, împreună cu Domnul Hristos, Domnul secerișului.

Fraților! cu ajutorul Domnului până la sfârșitul acestei luni să terminăm cu lucrarea Campaniei de Toamnă.

Toate revistele să fie date și toate darurile vărsate la Conferință.

Ion Reit

Lucrarea Evangheliștilor Laici

În cadrul devizei luată în ultimul timp: „Evanghelia Domnului Hristos la orice făptură, cu o echipă de evangheliști laici în număr de 18, din Comunitatea Popa Tatu (București), am ieșit afară pe teren misionar în Comunele Căscioarele, jud. Vlașca și Florești, Jud. Ilfov.

Sâmbătă 8 Iunie, după Școala de Sabat a avut loc solemnitatea unui botez în râul Argeș, a unor suflete iubite predate Domnului. În timpul botezului corul format din evangheliștii laici a intonat diferite imnuri de slavă lui Dumnezeu.

La amiază am luat masa în comun, atât cei veniți din București cât și frații localnici. Era o masă lungă în curtea casei de rugăciune din Comuna Căscioarele, amintindu-ne agapele ce se obișnuiau între membrii Bisericii apostolice din primul veac.

După amiază a avut loc solemnitatea Sfintei Cine.

Duminecă 9 Iunie, cu ocazia sărbătorii Rusaliilor, ne aflam în Comuna Florești-Ilfov pentru lucrare de evanghelizare între oameni. Dimineața am avut o oră de rugăciune la un iubit frate pentru că aici nu avem încă o casă de rugăciune, fiind numai câțiva membri și lucrarea de evanghelizare este doar la începutul ei.

După masă, un iubit cetățean din centrul satului ne-a invitat și am ținut în curtea lui sub umbra pomilor și pe iarba verde, o frumoasă serbare. Grupa evangheliștilor laici formând și un frumos cor însoțit de instrumente, a cântat laude lui Dumnezeu, care ne-a iubit. De asemenea, tineri și tinere din

grupa evangheliștilor laici au recitat timp de trei ore poezii morale și religioase în fața mulțimii adunate, dându-se îndemnuri la credință și pocăință conform învățăturilor Domnului din Sfânta Evanghelie în vederea Împărăției Cerurilor care s'a apropiat.

Seara între orele 20—23, în timp ce corul cânta în curtea unui nou și iubit frate venit de curând la credință, din nou s'a adunat lume multă din sat, venind să vadă și să audă cum știu creștinii Adventiști de Ziua Șaptea să laude pe Dumnezeu.

Ultima cântare: „Revedea-ne-vom odată în lumina cea de sus, unde-i vieață prea curată, unde e Hristos Isus?” a stârnit multe lacrimi în ochii tuturor, așteptând cu mult dor revenirea în mărire de a doua oară a Domnului Isus când vom fi uniți în fericire pe veșnicie.

I. Ghiorghisor

EDITURA „GRAIUL LITERAR” caută urgent spre cumpărare pentru personalul ei următoarele:

Cartofi, fasole uscată, făină, ulei, varză, linte, roșii de bulion, ceapă, magiun de fructe, săpun, orez și ori ce fel de alimente aduse în București.

Cei ce pot procura asemenea alimente se vor adresa grabnic Soc. „Graiul Literar” București Str. Mitropolitul Ghenadie Petrescu No. 116 arătând cantitățile ce posedă și prețul cu care doresc a le vinde aduse în București.

Doctrina Biblice

Natura omului

1. Care este natura omului? 1 Cor. 4, 11 ult. p. „Muritor” înseamnă „supus morții”, cel care este muritor poate muri.
2. Care este natura lui Dumnezeu? 1 Tim. 1, 17 „Nemuritor” înseamnă că nu este amenințat să moară, este veșnic.

3. Doar cine are nemurirea? 1 Tim. 6, 15. 16.
4. Cui este făgăduită nemurirea, viața veșnică? Rom. 6, 23.
5. Prin cine este dată? Rom. 6, 23 ult. p.
6. Când vor primi acest dar cei credincioși? 1 Cor. 15, 51. 52. 54. 57.

Studiu Istoric Religios

Lucrarea Misionară Modernă

Mântuitorul, amintind semnele cari aveau să fie înainte de revenirea Sa, a spus: hotărât: „Evanghelia aceasta a împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”. Mat. 24, 14.

Potrivit acestei făgăduințe era de așteptat ca odată cu apropierea sfârșitului să aibă loc o mare mișcare misionară și să fie puse la dispoziție posibilități de a duce Evanghelia la toate neamurile de pe pământ. Și lucrul acesta s'a întâmplat întocmai.

Timp de secole Biserica luptătoare stătuse nepăsătoare. Neamurile păgâne se știa că există; națiunile creștine făceau comerț cu ele, dintre nefericiții africani ei luau chiar sclavi, dar ei nu făceau aproape nimic spre a le duce Evanghelia. Ei nu simțeau că ar avea o răspundere față de această mult mai mare parte a populației globului pământesc ce se găsea în întunerecul păgânismului. Dar deodată, cu spontaneitatea unei revoluții, sentimentul public s'a schimbat și în curând întreaga Europă a fost cuprinsă de un zel misionar.

Mulți scriitori au făcut aluzie la rapiditatea cu care spiritul misionar cuprinsese întreaga populație a Angliei la sfârșitul secolului al optsprezecilea. Doctorul Sherring, în lucrarea sa „Istoria Misiunilor protestante în India”, numește acesta „un fenomen curios în istoria omenirii”. El spune:

„Povara rătăcirilor și păcatelor lumii, fără

îndoială că devenea din an în an tot mai grea; dar de ce creștinii cari timp de generații întregi putuse să privească oarecum în liniște și chiar cu plăcere asupra acestei povări mereu crescânde, acum în ultimii ani ai acestui veac ce este pe cale de a se stinge, se ridică în mod spontan și ciudat luându-și sarcina să îndepărteze această povară de pe pământ, iată o întrebare la care nu e ușor de răspuns”.

În adevăr este un fapt demn de relevat că ideea misiunilor în lumea întreagă a luat naștere în mintea creștinilor la încheierea secolului al optsprezecilea; dar el este ușor de înțeles dacă e privit în lumina altor desfășurări de evenimente. În providența lui Dumnezeu sosise vremea ca nădejdea adventă să fie reînviată și ca solia Evangheliei să fie predicată în toată lumea drept mărturie neamurilor înainte de a doua venire în mărire a lui Hristos. Iată un alt timp „mai dinainte prezis” care venea la vremea lui și meditația asupra acestei mișcări ce se năștea, dădea un motiv în plus pentru reînnoirea credinței în Dumnezeu cum și în călăuzirea Sa.

Pentru siguranța ei, mișcarea misionară își are pionierii și înainte mergătorii ei izolați. Danemarca întemeie o misiune singuratică la Tranquebar pe coasta răsăriteană a Indiei, iar Moravii trimiseră câțiva destoinici pionieri în Indiile apusene; însă misiunile moderne ca o mare mișcare misionară mondială începură cu William Carey. El s'a născut în

anul 1761, și încă din fragedă copilărie s'a caracterizat în mod deosebit printr'o foame după cunoștință și printr'un spirit neînfrânt. Deși de meserie cismar, la vârsta de 17 ani posedă cunoștințele elementare în limbile: latină, ebraică, greacă și franceză. El crescuse în biserica anglicană, însă auzind o predică asupra textului din Ebrei 13, 13: „Să ieșim (dar afară din tabără la El, și să suferim ocara Lui”, el luă ca o chemare adresată lui și de aci înainte se alătură unei grupe de bapțiști, din pricină că aceștia erau disprețuiți. Imediat începu să predice, și în anul 1787 a fost întărit ca predicator al bisericii din Moulton, la câțiva km de Northampton, cu un salariu foarte mic, care, neajungându-i pentru traiu și-l mărea prin lecții ce le predă la școală și prin facerea de ghete.

Cetind călătoriile căpitanului Cook, pentru prima dată mintea lui Carey a fost dusă la meditare asupra nevoilor lumii păgâne. El își procură și își atârnă în prăvălioara lui o hartă a lumii, stabilind în scurt starea marelui seceriș. El vorbi despre acest subiect oricui voia să-l asculte. El a fost încurajat de o cuvântare a predicatorului Fuller: „Evanghelia merită să fie primită în totul”, și de un tractat al lui Jonathan Edwards, chiar atunci retipărit în Anglia, în care poporul lui Dumnezeu era îndemnat să se unească într'un spirit neobișnuit de rugăciune în vederea „reînviării religiei și înaintării împărăției lui Hristos pe pământ”.

În vremea aceasta Carey este chemat să îndeplinească anumite servicii în Leicester. Pe când se găsea acolo, superiorii lui i-au cerut să propună un subiect care să fie luat în discuție de asociație. El propuse următoarea problemă: „Oare porunca dată apostolilor de a învăța toate neamurile, nu era obligatorie tuturor predicatorilor până la sfârșitul lumii”? Răspunsul scurt al lui Ryland era expresia atitudinii generale a celor ce se numeau creștini în vremea aceea: „Stai jos tinere. Ești un nenorocit entusiast de ridici o asemenea problemă. Dacă Dumnezeu ar dori să convertească lumea, El poate face acesta și fără de ajutorul tău; și la urma urmei nimic nu se poate face până ce o a doua revărsare a Spiritului ca la Rusalii nu va aduce o revenire a darurilor minunate”.

Însă Carey nu se dădea bătut. Venise vremea pentru începerea unei mișcări misionare scă pe Carey, el primi chemarea. Câmpul a-

supra căruia s'au fixat era India. După încercări în lumea întreagă, și unelta aleasă era potrivită pentru însărcinarea sa. El stătu liniștit pentru un timp, însă vremea aceasta o folosi pentru „a așterne pe hârtie cu o iscusită claritate, temeinicie și putere, o arătare statistică a întinderii, populației, stării religioase, etc., a diferitelor țări din Lumea Veche și cea Nouă”. Și apoi el porni să dovedească faptul că porunca Domnului de a predica Evanghelia în toată lumea era ceva ce trebuie să se continue; el aminti ce s'a făcut și îndemnă stăruitor la eforturi mai departe. Apelul, primul de felul acesta, se încheie cu o cerere de unire în rugăciune, și dădu ideea unui dar mic din partea fiecărui pe săptămână pentru mișuni. Însă acest apel rămase netipărit și necitit timp de șase ani, deoarece autorul nu avea bani cu cari să-l tipărească.

La 31 Mai, 1792 se prezentă prima mare ocazie de a susține subiectul misiunilor. Predicatorii bapțiști erau din nou adunați la Nottingham, și i se ceru lui Carey să predice. El vorbi din Isaia 54, 2, 3, ideile principale ale cuvântării sale fiind: „Nădăjduiți lucruri mari din partea lui Dumnezeu” și „Încercați lucruri mari pentru Dumnezeu”. A fost o cuvântare plină de putere; ea isbucnea din inima unui om și mergea de mișca inimile oamenilor. Si totuși conferința era aproape să se termine fără a se fi luat nicio hotărâre, când Carey prinse de mână pe Fuller și-l întrebă: „Din nou nu vei face nimic”? Atunci, „ca să fie liniștit și în același timp să se câștige și timp”, s'a hotărât ca să se țină o altă conferință după cinci luni când să se ia în studiu chestiunea ridicată, iar Carey a fost invitat să publice tractatul. El și făcu aceasta. Predicatorii s'au adunat din nou, și în curs de câteva luni s'a alcătuit într'un salon rețas al unei văduve din Kettering, „Societatea aparte Baptistă pentru răspândirea Evangheliei printre păgâni”. Ea cuprindea doisprezece membri ai disprețuitei credințe, și ei strânsesă o mică sumă drept început al lucrării de evanghelizare a lumii.

Când s'a pus întrebarea cine să fie trimis, Carey s'a oferit îndată, cu singura condiție ca încă cineva să mai meargă cu el. El se hotărîse pentru Insulele din Sud; între timp, un chirurg cu numele Thomas, din serviciul societății indiilor răsăritene engleze tocmai se întorsese din India, unde făcuse o mică lucrare evanghelistică. Fiind invitat să însoțea-

cări fără succes de a obține îngăduința din partea societății indiilor răsăritene engleze, s'a obținut îngăduința trecerii din partea indiilor răsăritene daneze, și Carey și soția lui cum și Dr. Thomas au pornit în monumentala lor călătorie la 13 Iunie, 1793.

Pe când se găsea în mijlocul oceanului, bravul, departe văzătorul bărbat scrise aceste remarcabile cuvinte:

„Sper că asociația va merge mai departe și va crește, pentru ca mulțime de păgâni din lume să poată auzi cuvintele cele glorioase ale adevărului. Africa se găsește doar la o mică depărtare de Anglia și Madagascar este doar cu ceva mai departe. America de Sud și toate numeroasele și marile insule din oceanul indian și marea Chinei, sper că nu vor fi trecute cu vederea”. — „O sută de ani de lucrare misionară”, de Ivan L. Leonard, p. 83.

Ajungând în India, bărbații aceștia cari nu voiau altceva decât să predice Evanghelia, au scăpat de a fi arestați și deportați numai datorită faptului că vaporul venea dintr'un port necunoscut, și figura și misiunea lor nu le era cunoscută. Timp de luni de zile ei s'au luptat cu tot felul de greutăți, deseori lipsin-

du-le chiar și cele necesare vieții; însă Carey niciodată nu și-a pierdut curajul. Când lucrurile păreau cel mai întunecat, el scrise aceste cuvinte nemuritoare:

„Eu am pe Dumnezeu și cuvântul Său este sigur; chiar dacă superstițiile păgânilor ar fi de un milion de ori mai rele decât sunt acum, dacă aș fi lipsit de orice, totuși nădejdea mea, întemeiată pe acest cuvânt, se va redica mai presus de orice piedecă și va triumfa peste toate cercările. Cauza lui Dumnezeu va triumfa, și din toate cercările eu voi ieși ca și aurul curățit prin foc”. — Ibid.

I n t r e b ă r i

1. Care este unul din semnele mari ale re-venirii Domnului?
2. Ce avu loc către sfârșitul secolului al XVIII-lea?
3. Amintește câteva locuri unde a început lucrarea misionară în timpul acela.
4. Cine era Carey? Ce cunoștințe avea?
5. În urma cetirii călătoriilor căpitanului Cook ce s'a trezit în mintea lui?
6. Cum a fost primit planul său?
7. Când, și cu cine porni Carey în câmpul misionar?

Misionarii Voluntari Juniori

SPIRITUL SERVIRII MISIONARE

Abraam a fost chemat de Dumnezeu să meargă într'o țară străină lui pentru a întemeia acolo închinarea la adevăratul Dumnezeu. Datorită credinței și slujirii sale, el deveni tatăl tuturor credincioșilor, și Hristos S'a născut din neamul lui. Isus veni din înălțimea cea strălucită a cerului în decăderea acestei lumi, ca să slujească. De asemenea în istoria misiunilor moderne sunt multe nume cari amintesc minții noastre fapte mari de credință și curaj, și de vestire a Evangheliei în ciuda greutăților, prigoanei și chiar și a martiriului. Iacob Chalmers, apostolul papușilor scria prietenilor săi către sfârșitul vieții sale de servire, zicând:

„Redați-mi cei douăzeci de ani, redați-mi toată viața lor, redați-mi naufragiile, înfruntarea morții; înconjurat de sălbatici cu sulite și măciuci; dați-mi anii aceia când săgețile îmi sburau în juru-mi și ciomegile mă tocau pe pământ; redați-mi-i și din nou voi fi misionarul vostru”.

La dispensarul unuia din medicii noștri din

India veni un băiețel sărac și pe jumătate mort, mahomedan. Părinții lui îl părăsise să moară, însă misionarul se îngriji cu atâta atenție de el încât după un timp se făcu bine. Făcându-se sănătos el își exprimă dorința să rămână la misiune și să cunoască mai mult despre cele ale mântuirii. Părinții lui l-au amenințat cu toată puterea, însă el rămase neclintit. După ce și-a terminat școala, el veni la misionar și-i spuse că acum trebuie să se întoarcă și să predice veștile cele bune și la conașionalii săi. Misionarul căută să-l sfătuiască a renunța la acest plan spunându-i despre prigoana pe care ar avea-o de suferit. Însă el stăruia mai departe că cei din neamul lui trebuie să fie învățați Evanghelia lui Isus Hristos. După părăsirea misiunii, nu s'a mai auzit despre el timp de mai multe luni de zile. Într'o zi veni o veste din partea lui, cerând misionarului să vină și să petreacă Sabatul cu grupa de credincioși pe care a alcătuit-o el. În timpul vizitei sale, misionarul află că băiatul acela câștigase pe părinții săi

cum și pe alte rude cari la început se împotriveau foarte crunt.

Un coleg de clasă cu mine și-a consacrat viața în slujire misionară în China. După ce a învățat limba și după ce lucrase în satele învecinate stațiunii misionare, el ceru îngăduința să meargă în interiorul țării pentru a începe o lucrare nouă. Lăsându-și pe tânăra soție cu ceilalți dela stațiunea misionară el porni în călătorie. Pe cale a fost atacat de bandiți, cari l-au omorât. Indurerata sa soție

a fost sfătuită să se întoarcă acasă între rudele sale, însă ea stăruie să-i fie îngăduit să rămână acolo spre a continua lucrarea începută de soțul ei. Când se înapoie acasă în concediu, ea spuse că nu va fi mulțumită dacă ar rămâne între ai ei, ci, că trebuie să se înapoieze la lucru, pentru a cărui împlinire atât soțul ei cât și ea își consacrase viața.

Asemenea exemple ar trebui să ne hotărască a merge, a trăi, a sluji, și dacă va fi nevoie chiar să murim pentru Hristos.

ZILE DE MARI BINECUVÂNTĂRI

„Lăudați pe Domnul! Voi lăuda pe Domnul din toată inima mea în tovărășia oamenilor fără prihană, și în adunarea celor credincioși!”

Cu adevărat zile de mari binecuvântări, ne-a dăruit bunul Dumnezeu cu ocazia adunărilor tineretului, ce le-am avut în Moldova, în perioada dintre 9 Mai și 8 Iulie a. c. în următoarele centre:

Centrul Dorobanți jud. Botoșani, dela 9 la 12 Mai, la care au participat și tinerii din districtul Dorohoiu.

Centrul Vama jud. Câmpu-Lung, dela 16 la 19 Mai, unde au participat și tinerii din județele Rădăuți, Suceava și Baia.

Centrul Roman dela 6 la 9 Iunie unde au participat și tinerii din județul Vaslui.

Centrul Nadeș, Jud. Bacău, unde au participat tinerii din întregul județ.

Centrul Slănic-Moldova dela 1 la 8 Iulie, aici participând tinerii într'un număr mare din toată Moldova.

Chiar din primile zile am văzut împlinirea Cuvântului care zice:

„Poporul Tău este plin de înflăcărare când îți aduni oștirea; cu podoabe sfinte ca din sânul zorilor, vine tineretul Tău la Tine ca roua”. Ps. 110, 3. Așa erau tinerii noștri credincioșii moldoveni îmbrăcați în costume albe, cari veneau valuri, valuri, plini de înflăcărare, plini de dor de a se împărtăși din soțiile lui Dumnezeu ce au fost date cu ocazia acestor adunări.

Chiar dela prima adunare a tineretului, la Dorobanți am fost favorizați de a avea în mijlocul nostru pe iubitul frate Paulini vechiu pionier în lucrarea lui Dumnezeu. Cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu a căzut ca o ploaie binefăcătoare, având la îndemână și

frumoasele cărți propuse pentru studiu: La isvoarele vieții, Ploaia timpurie și târzie, Solii către Tineret și minunate însemnări din cartea Spiritul Invățătorului.

Rezultatul acestei hrane bogate a fost văzut și simțit imediat la fiecare oră de consacrare a tineretului în Sabat. Zeci de tineri s'au ridicat mărturisindu-și greșalele și consacându-se pentru lucrarea misionară ca evangheliști voluntari și colportori.

În continuare Sâmbătă după amiază și Duminică dimineața s'a insistat mult asupra învățăturilor privitoare la bunul mers al Școlii de Sabat și pregătirea cât mai temeinică a instructorilor. Toți cei de față am înțeles adevărata valoare a Școlii de Sabat care este într'adevăr inima Comunității și că de bunul mers al acestei instituții depinde progresul și creșterea Comunității.

Aceste adunări s'au încheiat cu frumoase serbări ale tineretului care încununau întregul ciclu de învățături.

Adunările serale în toate părțile au fost vizitate de un numeros public, iar în unele locuri au participat chiar autoritățile locale fiind pe deplin satisfăcuți și impresionați de puterea cuvântului și importanța zilelor ce le trăim.

Numărul tinerilor participanți la aceste adunări a fost de circa 900 de tineri și tinere.

Rămânem mulțumitori Bunului Dumnezeu pentru călăuzirea Sa, îngrijind ca tinerilor să li se consacre un timp deosebit pentru educarea și pregătirea lor pentru o viață creștină și pentru a fi gata la încheierea lucrării.

Pentru toate Domnul să fie lăudat.

V. Zamfir

Secretar la Tineret